

at man næste Vinter kunde tage Spørgsmaalet op.

Ordføreren (Johnsen): Til den højtærede Ministers sidste Udtalelse vil jeg blot bemærke, at jeg kan være tilfreds med den. Hvad angaar Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en Kommission, mener heller ikke jeg, at Nedsættelsen af en Kommission vilde være nødvendig eller en Gang ønskelig. Naar jeg berørte Muligheden af Nedsættelsen af en Kommission og tillige udtalte, at jeg ikke antog, at det vilde møde ubetinget Modstand, var det, fordi jeg tænkte mig, at den højtærede Minister maaske vilde kræve en Kommission, og overfor en Sag af saa stor Vigtighed vilde jeg i saa Fald ikke være derimod, men da Forholdet er et andet, kan jeg kun være tilfreds med, hvad den højtærede Finansminister udtalte.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil blot sige, at jeg ikke med de Udtryk, jeg brugte nu, har afskaaret mig fra den Mulighed at nedsætte en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling, saalydende:
Statsregnskabet for Finansaaret 1911—12 godkendes

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. [Hornbæk—Gilleleje-Banen].

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 778; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ivede): Som ærede Medlemmer vil se af den afgivne Betænkning,

har Udvalget søgt at gøre nærmere Rede for de Grundejerinteresser, Staten har i Nordsjælland i den Egn, som den her omhandlede Bane skal føres igennem. Om disse Grundejerinteresser udtaler det høje Folketing i sin Betænkning, at de er meget betydelige, saaledes at Staten har en økonomisk Fordel af dette Jernbaneanlæg, som det neppe noget andet Sted i Landet er Tilfældet for Tiden. Det af Landstinget nedsatte Udvalg har nærmere undersøgt de der omtalte Grundejerinteresser og er kommet til det Resultat, at det var fuldt forsvarligt, om man i dette Tilfælde gjorde en Forandring i Jernbaneloven af 1908 og lod Staten yde den halve Anlægs kapital til Jernbaneanlægget Hornbæk—Gilleleje, idet Staten ved at hjælpe dette Anlæg frem ogsaa hjælper til en lettere Realisering af de betydelige Arealer, Staten ejer ved Hornbæk og Nakkehoved. Men naar det er Tilfældet, at Staten vil faa samme Andel i den projekterede Bane, som den alt har i Baneanlægget Helsingør—Hornbæk, er det ogsaa ret og rimeligt og kan af Udvalget tiltrædes, at den forlængede Bane bliver en Del af Helsingør—Hornbæk-Banen og anlægges af dette Baneselskab, hvorved Staten faar samme Indflydelse paa hele Baneanlægget, som den nu har paa Helsingør—Hornbæk-Banen.

Af den afgivne Betænkning vil det ses, at der indenfor Udvalget er nogle Medlemmer, der har næret Betænknelighed ved at foretage Ændringer i Loven af 1908, fordi de ikke ønskede, at der skal skabes noget Præcedens for eventuelle Ønsker i lignende Retning fra andre Baneanlæg. Men paa den anden Side har de erkendt, at Staten paa den paagældende Egn selv har saa store Interesser, at det kunde forsvares i dette enkelte Tilfælde at gøre en Afvigelse fra den gældende Lov. Derfor tiltræder samtlige Udvalgets Medlemmer Indstillingen om, at det fra Folketinget oversendte Lovforslag vedtages uforandret, som det foreligger fra det andet høje Ting. Jeg skal saaledes have den Ære paa Udvalgets Vegne at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret.

Jørgen Berthelsen: Ved Sagens første Behandling udtalte jeg Ønsket om at faa Oplysning om, hvilke Udgifter Staten vilde faa ved Lovforslagets Vedtagelse. I den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning er der jo nu fremkommet Oplysninger om, hvordan dette Forhold er, og at Udgifterne efter det sidste af Helsingør—Hornbæk-Banens Bestyrelse fremskaffede